మరో ప్రపంచం

మంచం మీద నిద్రపోతున్న టాలిన్స్‌కి మెలకువ వచ్చింది, ఒంటికి నీటి వేడి తగలడంతో. టాలిన్స్ పడుకున్న మంచం మీది పరుపు సెరిడోన్‌తో చేసినది. ఆ పరుపులో పత్తి బదులు నీరు వుంది. వెంట్రుక అంతలా ఉండే సెరిడోన్ ఇనప రేకులా బలిష్టమైంది కాని, మెత్తగా ఉంటుంది.

పడుకొనడానికి ముందే టాలిన్స్ సరిగ్గా ఆరుగంటల తరవాత నీరు కాగేలా అలారం సెట్ చేశాడు. పరుపులోని నీరు ఆరు క్షణాల్లో పరుపు కింద అమర్చి ఉన్న లేజర్ కిరణం ద్వారా వేడెక్కింది. నిద్ర లేవడానికి సులభమైన అలారం అది.

టాలిన్స్ మంచం దిగగానే పరుపులోని నీరు యాంత్రికంగా చల్లబడ సాగింది. బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళి, మర మనిషి కున్న స్విచ్‌ని ఆన్ చేశాడు. తరువాత నోరు తెరిచాడు. మరమనిషి కుడి చేతి చూపుడు వేలుని ఉపయోగించి టాలిన్స్ పళ్ళని తోమింది. తోముతుంటే పేస్ట్ వేల్లోకి దానంతట అదే వూరింది.

"పేస్ట్ అయిపోతుంది. పేస్ట్ అయిపోతూంది. పేస్ట్ అయిపోతోంది." మూడుసార్లు మరమనిషి మాట్లాడింది తన భాషలో.

టాలిన్స్ తొడుక్కున్న బట్టలని విప్పి తీసి, నలిపి బుట్టలో పడేసింది. దాని చేతి కున్న మరో వేలులోంచి నీరు టాలిన్స్ మీదకి చిమ్మింది. దాని ఎడం అరచెయ్యికి ఉన్న స్పాంజుతో ఒక పద్ధతి ప్రకారం టాలిన్స్

వంటిని శుభ్రంగా రుద్దింది. తరువాత అలమరలోంచి ఒక జత బట్టలు తీసి టాలిన్డ్‌కి తొడిగి, తల దువ్వింది.

"పేస్ట్ అయిపోయింది."

మరోసారి చెప్పి యథాస్థానానికి వెళ్ళి నిలుచుందా మరమనిషి. స్విచ్ దానంతట అదే ఆఫ్ అయిపోయింది. అంతసేపు టాలిన్డ్ తన తండ్రి గురించిన ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్నాడు.

టాలిన్డ్ తన చేతి గడియారం వంక చూసుకున్నాడు. ముప్పయి రెండు—ఇరవై ఎనిమిది గంటలు చూపిస్తూంది.

మొదటి సంఖ్య ముప్పై రెండు సంవత్సరంలో ఎన్నో వారమో సూచిస్తుంది. తరవాతి సంఖ్య నలభై ఆరు ఆ వారం మొదలయ్యాక ఎన్నో గంటో సూచిస్తుంది. అలారంలో నూటఅరవై ఎనిమిదో గంట అయాక మళ్ళీ గడియారంలో ముప్పయి మూడు ఒకటి వస్తుంది.

వారంలో మొదటి నలభై ఎనిమిది గంటల్లోనే పనిచేయాలి. మొదటి ఇరవై నాలుగ్గంటల్లో ఎనిమిదో గంట నుంచి పదో గంటదాకా, తరవాత ముప్పయి ఒకటో గంట నుంచి ముప్పయి మూడో గంట దాకా ఆఫీస్ పనిచేసే వేళలు. మిగతా గంటలన్నీ అంటే నూటఅరవై ఎనిమిదో గంట దాకా సెలవు గంటలే. కొత్త వారంలో మొదటి నలభై ఎనిమిది గంటల్లో మళ్ళీ నాలుగు గంటలు పనిచేయాలి.

టాలిన్డ్ భార్య షింపో అతను లేచిన అరగంటకు నిద్ర లేచింది. ఆవిడ గోడకున్న మీటని నొక్కగానే బెడ్‌లైట్ ఆరిపోవటంతో పాటు నల్లగా ఉన్న యింటి గోడల్లోని నలుపు మటుమాయ మయిపోయింది. గాజు పలకలు ఆ గదులు. అందులోంచి సూర్యకాంతి లేత గులాబి రంగులో ఇంట్లోకి ప్రసరించసాగింది. పక్క ఇంటి వంక చూసింది—షింపో బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళబోతూ వాళ్ళింటి గోడలు నల్లగా ఉన్నాయి. ఇంకా ఎవరూ నిద్ర లేవలేదన్నమాట. ఆ అద్దాలు ప్రత్యేకమయినవి.

అందులోంచి బయటికి చూడవచ్చే కాని బయట నించి లోపలికి చూస్తే ఏం కనపడదు.

షింపో బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళి అయిదు నిమిషాల్లో కొత్త దుస్తులతో వచ్చింది. ఆ దుస్తులు దారంతో చేసినవి కావు. కాగితం, శిలికలో అనే ఒక రసాయన పదార్థం కలిపి చేసినవి. బట్టలు ఉతికే పద్ధతే తెలియదు ఎవరికీ. ఇరవై నాలుగు గంటలు ధరించాక వాటిని విడిచి, మరో కొత్త జత వేసుకుంటారు.

"24 – 36 – 24 – 48 – 76" చెప్పాడు టాలిన్ను.

"42 – 31 — 16 — 14 — 14." చెప్పింది షింపో

ప్రపంచంలో కొన్ని వేలభాషలుండేవి పూర్వం. వాటన్నిటినీ వదిలేసి, అందరూ మాట్లాడగలిగే అంతర్జాతీయ భాషని అయిదు వందల నలభై రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఒక కంప్యూటర్ ద్వారా కనుక్కున్నారు. ప్రపంచంలోని అందరికీ కంప్యూటర్ ఆ భాష నేర్పుతుంది. అక్షరాలనేవి వారికి తెలియదు.

కేవలం అంకెలతోనే ఏర్పడ్డ ఆభాషలో కొన్ని లక్షలపదాలున్నాయి. మేథమెటికల్ సీక్వెన్స్ ఏర్పడ్డ ఆ భాషని నాలుగు నెలల్లో, నేర్చుకోవచ్చు. వ్యాకరణం, సంధులు, సమాసాలు లాంటి బాదర బందీ లేంలేవు. అంతర్జాతీయ భాషకి.

"ఆకలేస్తూంది!" చెప్పాడు టాలిన్.

"రెండు నిముషాలాగండి." చెప్పింది అతని భార్య షింపో.

వంట గదిలోకి వెళ్ళి, పెద్ద అలమరా లోంచి నాలుగు పాత్రలని తీసి స్టవ్ మీద ఉంచింది. స్టవ్ కున్న స్టాప్‌వాచ్‌ని నలభై సెకన్లకి సెట్ చేసి వేడికి సంబంధించిన చక్రాన్ని నలభై రెండుకి తిప్పింది.

లేజర్ కిరణం స్టవ్ మీద పడింది. స్టవ్ కున్న గాజు పలక వేడె

క్కింది. సరిగ్గా నలభై సెకండ్ల తరువాత యాంత్రికంగా స్విచ్ ఆఫ్ అయి లేజర్ కిరణం మాయమయింది.

ఆ నాలుగు పాత్రలని అందుకుని చిన్న ట్రాలీ మీద ఉంచి బయటికి తీసుకొచ్చింది. లోపల వేడిగా ఉన్నా బయట చల్లగా ఉండటం ఆ పాత్రలని తయారుచేసిన పదార్థ లక్షణం. ఎక్స్‌రే ఆధారంతో ఆ పాత్రలని ఒక వాణిజ్య కంపెనీ రెండు వందల ముప్పై ఆరుసంవత్సరాల క్రితం తయారుచేసింది.

టాలిస్టు ఆ పాత్రలమీద నంబర్లని చదివి చెప్పాడు.

"చికెన్ సూప్, వంకాయకూర, అన్నం, టిమ్రలిన్—గుడ్"

ఒక వాణిజ్య సంస్థ ఆ తక్షణ భోజనాన్ని తయారు చేస్తోంది. ఆ పాత్రల్లో అన్ని పదార్థాలు కలిపి ఉంచి అమ్ముతారు. పొయ్యిమీద పెట్టి వేడి చేస్తే చాలు, వంటకం తయారయిపోతుంది. ఆ సంస్థ పదహారువేల పదహారువందల పదహారు రకాల వంటకాలని అలా తయారుచేసి అమ్ముతోంది. ఒకసారి ఒక రకం తింటే అది మళ్ళీ కొన్ని వేల గంటల తర్వాత తింటారు. టిమ్రలిన్ అన్ని పోషక పదార్థాలు, ప్రపంచంలోని రోగక్రిములని నాశనంచేసే యాంటిబయాటిక్స్ ఉండే ద్రవం. అది నూట అరవై ఎనిమిది గంటలకోసారి ప్రతీవ్యక్తి ఆరోగ్యంగా ఉండటానికి తప్పక తాగితీరాలి.

"షాపింగ్ చేయాలి." చెప్పింది షింపో.

టాలిస్టు, షింపో లిద్దరూ 'షాపింగ్ కాంప్లెక్స్ కనెక్షన్ ఆడియో, విజువల్ లింకప్' సెట్ దగ్గరకి, వెళ్ళారు. టాలిస్టుకు మనసులోంచి అతని తండ్రి గురించిన ఆలోచనలు ఇంకా పోలేదు. ఏమవుతుందో ?

టి. వి. సెట్ లా ఉంది అది టి. వి. కి ఆరు రెట్లుంది. సున్నా నుంచి తొమ్మిదీ దాకా బటన్స్ ఉన్నాయి. షింపో ఒకటి ఎనిమిది బటన్స్ నొక్కింది.

వెంటనే ఆ సెట్ తెరమీద ఒక ఆరు సంఖ్యలు కనపడ్డాయి.

"ఏం కావాలి ?" అడిగిందో అందమైన కంఠం. అది ఫాన్సీ దుకాణం.

"పేస్ట్"

"నూటనలభై డిన్నులు."

"వద్దు."

ఈసారి పంతొమ్మిదీ నొక్కాడు టాలిన్డు మీద అరు సంఖ్యాలు కన బడ్డాయి.

"ఏం కావాలి ?" అడిగిందో కంఠం తియ్యగా.

"పేస్ట్."

"నూటముప్పై ఆరు డిన్నులు."

అది మరో దుకాణం.

"గుడ్. పధ్నాలుగు ఇరవై మూడు ఇరవై ఎనిమిది ఎనిమిది డాష్ తొంభై ఆరు అకౌంట్."

అది టాలిన్డు బాంక్ అకౌంట్ నంబరు. ఆ షాపులోని సేల్స్‌మేన్ బాంక్‌కి కనెక్ట్ చేశాడు. ఆ ప్రాంతానికి ఉన్న ఒకటే బాంక్ అది. టాలిన్డు అకౌంట్‌లోంచి నూటముప్పై ఆరు డిన్నులు ఆ షాపు అకౌంట్‌కి కంప్యూటర్స్ బదిలీ చేశాయి, టాలిన్డు ఒప్పుకోగానే.

దాదాపు అరగంటసేపు ఆ దంపతు లిద్దరూ రకరకాల షాపులకు డయల్ చేసి, టి. వి. లో ఆ దుకాణాల్లోని వస్తువులని చూసి నచ్చినవి ఆర్డర్ చేశారు.

కంప్యూటర్స్ బాంక్ అకౌంట్స్‌లోని వాటి ఖరీదుని వివిధ దుకాణాల అకౌంట్‌లకి టాలిన్డు అకౌంట్‌లోంచి బదిలీ చేశాయి.

టాలిన్డ్ తన అకౌంట్‌లో ఇంకా ఎంత మిగిలి ఉందో టి. వి. లోనే చూసుకున్నాడు.

టాలిన్డ్ తన ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళాడు. సరిగ్గా ముప్పై ఒకటో

గంట రాగానే ఆ గదిలోని టి. వి. సెట్ వెలిగింది. అందులో ఆఫీసు ఫైల్స్ కనపడసాగాయి. టాలిస్టు కంప్యూటర్లు తయారుచేసే ఒక కంపెనీకి సేల్స్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఫైల్స్‌లోని అంకెలని చదివి తనే కింద వారికి సూచనలని చెప్పాడు. అతని కంఠం పలికిన సూచనలని ఆ యంత్రం అదే సమయంలో తమ ఇళ్ళలోని ఆఫీసు గదుల్లో కూర్చున్న ఆ కంపెనీ ఇతర ఉద్యోగులకి టి.వి.లో ప్రసారం చేసింది. రెండు గంటల సేపు టాలిస్టు ఆ ప్రత్యేక యంత్రం ముందు కూర్చుని పనిచేశాడు. తన కింద వాళ్ళు అడిగిన ప్రశ్నలకి సమాధానాలు చెప్పారు.

ఆ స్టేషన్ మీద ఆరు లక్షల అరడుగుల ఎత్తున ఎగిరే ట్రోబాల్ పరిమాణంలో ఉండే సెటిలైట్ ఆ యంత్రాల ద్వారా వెలువడే సోలార్ తరంగాలని ప్రసారం చేస్తుంది. సోలార్ తరంగాలు.

ధ్వని తరంగాలని, దృశ్యతరంగాలని, ఆలోచనా తరంగాలని కలిపి ప్రసారం చేసే ప్రక్రియనిసోలార్ తరంగాలుగా వ్యవహరిస్తారు.

రెండు గంటల తరవాత—"మిస్టర్ టాలిస్టు! తలుపు తెరవండి" అన్న మాటలు వినపడ్డాయి.

"ఎవరు ?" అడిగింది షింపో.

"దుకాణం నించి మీరు కోరిన వస్తువులు తెచ్చాం."

షింపో తలుపు దగ్గరకివెళ్ళి ఒక స్విచ్ నొక్కింది. బయట నిలబడ్డ వ్యక్తి బొమ్మ తలుపు మీద ఉన్న టి.వి.లో కనపడింది.

"అరవై మూడు ఆరు."

చెప్పింది తలుపుకున్న ఒక మైక్రోఫోన్‌లోకి.

ఆమె కంఠధ్వని ఆ అంకెల్లో మైక్రోఫోన్ ద్వారా తలుపుకున్న కంప్యూటర్‌కి అందగానే తలుపుని తెరుస్తుంది కంప్యూటర్. మరో అంకె చెపితే మూసుకుంటుంది. ఎంతమంది ఆ తలుపుని తెరవాలనుకుంటే అంత

మందీ కంఠధ్వనులు వారు చెప్పే అంకెలు ముందరే కంప్యూటర్‌లో అమర్చాలి. తలుపులకి వేరే తాళం చెవులుండవు.

ఇద్దరు మర మనుషులు తెచ్చిన వస్తువులు తీసుకుని వాళ్ళని పంపించేసింది షింపో. థాంక్స్ లాంటి మాటలేం లేవు వారి మధ్య.

టాలిస్టు తమ ఫాక్టరీలో పని ఎలా సాగుతుందో చూశాడు టి.వి. ఆన్ చేసి ఫాక్టరీ చానల్ తిప్పాడు.

ముందరే ప్రోగ్రాం చేయబడ్డ మర మనుషులు తమ తమ పనులని చేసుకుపోతున్నారు. వాటిని సూపర్‌వైజు చేసే మరో మనిషి వాటి మధ్య తిరుగుతూ పని ఎక్కౌంట్టి వాటిలో అవి పిచ్చాపాటీ మాటాడుకోకుండా గమనిస్తూంది. వారంలో నూటఅరవై ఎనిమిది గంటలూ అవి పనిచేస్తూనే ఉంటాయి.

కాసేపు వాటిని గమనించి పని సక్రమంగా నడుస్తూందని తృప్తి పడ్డాడు టాలిస్టు తన తండ్రికి చేసే ఆపరేషన్ విజయవంతం అవుతుందా? మళ్ళీ ఆలోచనల్లో పడాడు.

పెద్ద బజర్ వినపడింది. టాలిస్టు గోడకున్న ఫోన్ దగ్గరికి వెళ్ళి ఎదురుగా కూర్చుని 'మాట్లాడండీ" అన్నాడు. రిసీవర్‌ని ప్రత్యేకంగా ఎత్తక్కర్లేదు. టాలిస్టు, లేదా అతని భార్య షింపో గొంతు గుర్తుపడుతుందా ఫోన్. వెంటనే ఎదురుగా అవతలి వ్యక్తి బొమ్మ కనపడింది.

"స్టేషన్ ఫైల్ నించి మాట్లాడుతున్నాను. మీ నాన్నగారు నాక్కెల్ ఇప్పుడే మరణించారు."

"సరే అయితే!"

"ఎవరు ?" అడిగింది షింపో. దూరం నించి!

చెప్పాడు.

ఒక చిన్న యంత్రం బటన్ నొక్కింది షింపో. అందులోంచి ఒక కథ వినపడసాగింది ఒక ప్రఖ్యాత వారపత్రిక ఆమె చందా కడుతూంది. ఆ వారపత్రికలోని కథలు, నవలలు ఆ యంత్రంలోంచి విన

పడతాయి. ఒక మానవ కంఠం చదువుతుంది వారపత్రికని. వారం వారం ఆ యంత్రంలోని వజ్రపుముక్కని మారుస్తుంటాయి. ఆ ఏకైక వారపత్రిక మర మనుషుల వచ్చి ఆ వజ్రపుముక్క మీద ఆరు గంటలసేపు వార పత్రికలోని మేటర్ రికార్డ్ చేయచ్చు.

1982 లో అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ఒక ప్రముఖ వారపత్రిక ప్రచురించిన ఒక కథ అది. 'వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం కథ' అనే శీర్షిక కింద అది అందించబడుతోంది. అలా వారానికో కథ. మనిషి తన మెదడుతో ఆలోచించి రాసినది వినిపిస్తారు. మిగతావన్నీ రచయిత కంప్యూటర్లు చెప్పే కథలే.

"అప్పట్లో ఎంత వూహాశక్తి గల రచయిత లున్నారు?" చెప్పింది షింపో తన భర్తతో కథ కొద్దిగా విని.

"ఏమిటి?" యథాలాపంగా అడిగాడు టాలిన్డ్. అతను ప్రజల మధ్య కమ్యూనికేషన్‌కోసం ఏర్పాటు చేయబడ్డ టి.వి. ముందు బద్ధకంగా కూర్చుని తండ్రి శవాన్ని చూస్తున్నాడు. ఆయన అంత్యక్రియలకి మర మనుషులు ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

పోస్ట్—ఉత్తరాలనే పద్ధతే లేదు. ప్రపంచంలో ఏ మూల నించి ఏ మూలకి ఎవరు సమాచారం పంపదలచుకున్నా కమ్యూనికేషన్ టి.వి.లే ఉపయోగించాలి. రాసిన కాగితాలు డిజైన్లు చూపించాలనుకుంటే టి.వి. లోనే చూపించాలి. పోస్టుపద్ధతి దాదాపు ఆరు వందల సంవత్సరాల క్రితమే క్షీణించిపోయింది.

"వెయ్యేళ్ళ తరువాత మనం ఎలా ఉంటామో వూహించి ఒక కథ రాశారు అప్పటి రచయిత" చెప్పింది షింపో.

ఆ కథలోని కొన్ని వాక్యాలు విన్నాడు టాలిన్డ్ కొద్దిగా ఆసక్తిగా.

"వెయ్యేళ్ళ క్రితంలా విద్యుత్ శక్తి వాడకం లేదు. ఆకాశంలోని ఇరవై ఆరువేలమైళ్ళ ఎత్తున అమర్చిన ఒక శక్తివంతమైన అద్దం సూర్యకిరణాలని రాత్రిళ్ళ కూడా ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. దాంతో చీకటి అనేది ఎవరికీ తెలియదు. గాజు అద్దాల అరల్లోంచి ఎవరికి కావలసిన రంగుల్లో వారికి కాంతి కిరణాలు ఇంట్లోకి ప్రసరించాయి. నిద్ర పోవాలను కున్నప్పుడు మాత్రం ఆ గాజు పలకల్లోంచి సూర్యకాంతి ప్రసరించకుండా ఉండే ఏర్పాటు చేయబడి ఉంది. భూమిమీద జనాభా కేవలం ఇరవై ఆరు లక్షల ముప్పై-నాలుగు వేలమందే. అన్నిపనులు కంప్యూటర్ల ఆధ్వర్యంలో మరమనుష్యులే చేస్తుండటంతో ఎంత జనాభా అవసరమో అంతే ఉంటా రెప్పుడూ. ఒక్క సంఖ్యకూడా అధికం అవదు. పుట్టబోయే బిడ్డ సెక్స్ ముందరే ఎన్నుకుంటారు.

"షింపో!" పిలిచారు టాలిన్డ్ తండ్రి శవదహనం చూసి.

ఏమిటన్నట్లుగా చూసింది.

"ఇక నీకు బిడ్డలు పుట్టకుండా ఇచ్చే ఇంజక్షన్ వచ్చే వారం నించి ఇవ్వరు. నువు తల్లి వి కావచ్చు."

"నాకు కొడుకే కావాలి. ఈ కథ రచయిత పేరు గమ్మత్తుగా ఉందీ, ఇదీ పెడదాం." చెప్పింది షింపో సంతోషంగా.

(ఆంధ్రప్రభ 1972)